

Tekst za razstavo Goran Bertok - Družinski album

Galerija AQ, Celje, 2015

Za razliko od prejšnjih Bertokovih del (Obiskovalci, Post Mortem, Rdeče) ki jih zaznamuje predvsem režijsko precizna in izčiščena estetika, Družinski album zaznamuje »snapshot« estetika in uporaba infrardeče fotografije, pri čemer avtor ohranja surov, naturalističen način prikaza realnosti in obsesivno dokumentacijo njenih posameznih detajlov. Avtor tudi z Družinskim albumom nadaljuje kontinuirano obravnavo mejnih, tabuiziranih in subverzivnih tem, vezanih na človeško telo, nekonvencionalne spolne prakse in smrt. Gledalcu ponuja pogled, ki se izmenjuje med vojerizmom in narcizmom, med identifikacijo in objektivacijo. Pri tem pa se užitek v gledanju nenehno izmenjuje z nelagodjem, celo sramom, saj Bertok gledalcu neizpodbitno zastavlja vprašanje o njegovih lastnih željah, strasteh, fantazijah, obsesijah in strahovih. Pri tem ne gre zgolj za razbijanje podobe družinske idile in vprašanje, kakšne družinske fotografije smo pripravljene pokazati, temveč za vprašanje koliko tega, o čemer sanjamo in kar si želimo, dejansko tudi živimo.

Jasna Jernejšek, maj 2015